1η ΕΝΟΤΗΤΑ: ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ, ΑΧΩΡΙΣΤΑ ΜΟΡΙΑ

Στις παρακάτω προτάσεις να βρείτε το υποκείμενο και να ορίσετε τη μορφή του

1. Εκείνη έπαιξε καλύτερα από τους υπόλοιπους
2. Ο πνιγμένος από τα μαλλιά του πιάνεται
3. Οι νέοι είναι πρωτοπόροι στους κοινωνικούς αγώνες
4. Κάποιος μαρτύρησε το μυστικό
5. Το ότι δε μου μίλησες με στεναχώρησε πολύ
6. Φαίνεται ότι έχεις δίκιο
7. Ο *και* είναι σύνδεσμος
8. Η κακοκαιρία θα περάσει
9. Όσοι θέλετε μπορείτε να έρθετε στην εκδρομή
10. Τι γυρεύεις εσύ εδώ;

Να εντοπίσετε την παράλειψη του υποκειμένου και να τη δικαιολογήσετε

1. Ετοίμασες την τσάντα σου;
2. Εδώ επισκευάζουν υπολογιστές
3. Συννεφιάζει και το πάει για βροχή
4. Οι μαθητές διάβασαν και είναι έτοιμοι να εξεταστούν
5. Το λένε συχνά.

Να συμπληρώσετε το ρήμα βάζοντας το στο κατάλληλο πρόσωπο και αριθμό

1. Εσύ και η αδελφή σου θα ……..(φεύγω) σήμερα
2. Ο κόσμος ……..(χειροκροτώ) όρθιοι
3. Ο ένας τον άλλον ……..(σπρώχνω)
4. Εγώ και ο Γιώργος ……(είμαι) φίλοι
5. Να ……..(προσέχω) εσύ και ο αδελφός σου
6. Οι αντίπαλοι …….(δίνω) τα χέρια
7. Το συγγενολόι ……(συγκεντρώνομαι) στο σπίτι μας στις γιορτές

Να σχηματίσετε σύνθετες λέξεις με τα παρακάτω αχώριστα μόρια

α-, ξε-, αμφι-, δια-, δυσ-, εισ-, εκ-, εν-, επι-, ημι-, περί-, συν-, υπό-

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ

Να εντοπίσετε στο παρακάτω απόσπασμα λέξεις με αχώριστα μόρια

ΕΚΕΙΝΕΣ ΤΙΣ ΜΕΡΕΣ

Του Μανώλη ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗ

Κάποτε, άρχισε να ’ρχεται μαζί μας κι η Σοφία. Η Σοφία ήταν ένα παράξενο κορίτσι, από κείνα τα κορίτσια που πρώτη φορά συναντάς στη ζωή σου. Σε κοίταζε μ’ ένα αλλόκοτο βλέμμα, μιλούσε δυνατά για την Επανάσταση, δεν ήξερε τι θα πει φόβος. Αυτή διάβαζε πολύ κι ακατάστατα με μια μανίαν αχόρταγη, στα χέρια της κράταγε πάντα δυο και τρία βιβλία.

……Τώρα θυμάμαι πόσο ήτανε γεμάτη αντιφάσεις και ανικανοποίητη πολλές φορές μας κορόιδευε, έλεγε πως δεν πίστευε πια σε τίποτα, δεν ήταν λόγος αυτός να χάνουμε τα νιάτα μας, γι’ αυτές τις αοριστίες, τα χρόνια περνούσανε και μεις θα τα κλαίγαμε μια μέρα · άλλοτε πάλι την έπιανε μια ανεξήγητη θέρμη και χανότανε ολάκερες μέρες κι ύστερα γύριζε σκονισμένη κι ατίθαση και μας έβριζε τεμπέληδες κι αλήτες που δεν σηκωνόμασταν και μεις για το βουνό, μόνο ξαπλώναμε στο χορτάρι στις απόμερες γωνιές του πάρκου και ξεγελιόμαστε πως κάτι κάνουμε και μεις .

Ήτανε φίλοι με τον Αργύρη χρόνια, γνωρίζονταν από μικρά παιδιά τότες που παίζανε μαζί στο Διοικητήριο. Του άρεζε να την αφήνει να μιλάει ώρα πολύ, αυτός που σπάνια μιλούσε και πάντα μετρημένα και τελειωτικά. Είχε την ηλικία μας μα ήτανε τόσο σοβαρός κι απλός που τον ξεχώριζες αμέσως. Δίπλα του ένιωθες ένα περίεργο αίσθημα ασφάλειας, το χέρι του δεν έτρεμα ποτέ, το μάτι του έπαιζε σίγουρο κι αποφασιστικό. Αυτός, ναι, ήτανε ένας πραγματικός επαναστάτης, είχε δίκιο η Σοφία που μας έβριζε αλήτες. Αυτός δεν ήξερε συμβιβασμούς και σούπα-μούπες, αναβολές και κούραση, τραβούσε ολόισα στο σκοπό του ατρόμητος και λεβέντης και δε λογάριαζε τίποτα. Συνηθίσαμε να λέμε : αυτό θα το ’κανε ο Αργύρης, για κάτι που στάθηκε δύσκολο να το πετύχουμε μεις, κι έμεινε και το λέμε κι ακόμα.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ

http://www.sarantakos.com/kibwtos/mazi/anagnost_meres.htm